

PRACA Z UCZNIEM SŁABYM

Etapy nauki czytania:

1. wprowadzenie
2. ćwiczenie
3. utrwalanie
4. doskonalenie
5. automatyzowanie (podświadomość)

Celem podstawowym nauczania zintegrowanego jest opanowanie umiejętności czytania w zakresie trzech pierwszych etapów (czyli opanowanie techniki czytania). Nauka czytania nie kończy się więc w kl. III; w klasach starszych musi być doskonalenie i automatyzowanie.

Umieć czytać to znaczy rozumieć sens obrazu graficznego słowa. Na koniec klasy trzeciej uczeń powinien na tyle opanować technikę czytania, aby mógł zrozumieć i zapamiętać czytany tekst. Mniej istotną sprawą jest tempo czytania.

ĆWICZENIA WARSZTATOWE:

1. **Ćwiczenia lewej półkuli mózgowej**

Do opanowania umiejętności czytania potrzebna jest praca obu półkul mózgowych. Dziecko, które wykorzystuje tylko prawą półkulę czyta poprawnie, ale bardzo wolno – długo głoskując wyrazy. Lewa półkula mózgowa uruchamia się w wieku ok. 7 lat. Stąd też bardzo ważne jest, aby w klasie I prowadzić ćwiczenia uaktywniające lewą półkulę, np.

- rozpoznawanie prawą ręką (z zamkniętymi oczami) różnych

- drobnych przedmiotów
- rozpoznawanie prawą ręką liter wypukłych(z zamkniętymi oczami)
 - podawanie bodźców słuchowych z prawej strony

2. Ćwiczenia na poszerzenie „pola czytania”

Jedną z przyczyn trudności w nauce czytania i pisania jest tzw. „wąskie pole czytania”.

Czytanie jest niezwykle złożoną sztuką. Polega na pracy zmysłu wzroku i słuchu. Gałka oczna wykonuje ruchy „skokowe” (skoki najpierw z litery na literę, potem z sylaby na sylabę, następnie z wyrazu na wyraz), między którymi występują przerwy spoczynkowe. Proces odczytywania rozpoznawanych wzorów znaków graficznych odbywa się w czasie tej przerwy.

W zależności od tego, jaką liczbę znaków graficznych obejmuje oko podczas jednorazowego skoku, dziecko czyta po literze, sylabami, wyrazami itd. Podstawowym zadaniem w nauce czytania jest wdrażanie oka dziecka do ujmowania podczas jednego skoku coraz większej liczby znaków graficznych, tak by nie wykonywało skoków od wyrazu do wyrazu, ale obejmowało kilka wyrazów naraz.

Obszar, który oko obejmuje na „pierwszy rzut”, określa się polem czytania.

Ćwiczenia:

- Czytanie z ramką

Wykonujemy małe okienko, w którym będą się mieścić dwu-, trzy-, czteroliterowe wyrazy. Odślaniamy na chwilę, aby dziecko przeczytało za pierwszym spojrzeniem, i zasłaniamy okienko

z powrotem. W miarę nabywania umiejętności odczytywania coraz dłuższych wyrazów zastępujemy okienko szerszą ramką, która będzie obejmować po dwa, trzy, cztery wyrazy, a potem całe zdanie.

Za pomocą okienka można też wyszukiwać te same wyrazy w tekście lub te same zdania spośród wielu zdań.

Mówimy dziecku, np. „Staraj się poszukać taki sam wyraz – tak na pierwszy rzut oka.”

- Ćwiczenia fiksacji wzrokowej – ćwiczenia płynnego ruchu gałek ocznych

Ćwiczenie polega na wodzeniu wzrokiem, np. za ołówkiem w prawo i w lewo bez odwracania głowy; pracują tylko gałki oczne.

Nauczyciel, siedząc naprzeciwko dziecka, trzyma w ręce ołówek i przesuwa go w różnych kierunkach, a dziecko wodzi za nim wzrokiem – nie poruszając głową.

- Ćwiczenie z lusterkiem

Dziecko patrzy w lusterku na czubek swojego nosa, ale kątem oka stara się zaobserwować, co dzieje się po lewej i po prawej stronie za nim, gdzie rodzic (nauczyciel) wykonuje różne gesty, pokazuje małe przedmioty lub obrazki.

Zwracamy przy tym uwagę, by dziecko nie odrywało oczu od wyznaczonego punktu (końca nosa).

opracowała: G. Kubacka
SP Kaźmierz